

את זה עליה, ודבר זה שאמר  
חברינו כף היא, וכף גזרנו בסוד  
משנתנו.

שבאשר ברא הקדוש ברוך הוא  
את השמש ואת הלבנה, גזר על  
השמש להיות שלטון של עשו,  
ועל הלבנה להיות בעולם הזה  
שלטון של יעקב, ומנה עליהם  
גדולים ותקופים עד שיבאו שתי  
האמות הללו, ואותו גדול  
שהתמנה על הלבנה בשביל  
האמה של יעקב, רצה מן  
הקדוש ברוך הוא שינתן שלטון  
ללבנה בעולם הזה, כלומר  
לאמה של יעקב. אמר הקדוש  
ברוך הוא, וכי מה אני צריך  
אמה של יעקב (חסר כאן). אלא  
בעולם הבא, ולשלט בהם על כל  
האמות, אבל בעולם הזה לכי  
ומעטי את עצמך והשתעבדי  
בגלות לזכות אותך לעולם הבא.  
ובשבאו אמה של יעקב  
והתרעמו לפני הקדוש ברוך הוא  
על שנטל מהם השלטון ונתן  
לעשו, אמר להם הקדוש ברוך  
הוא: וכי מה אתם רוצים שלטון  
בעולם הזה? שהרי אני ערב  
להשליט אתכם לעולם הבא על  
כל האמות, ולכן הביאו כפרה  
עלי. כלומר, על אותה הבטחה  
שאני ערב. לכו והביאו כפרה  
והתעסקו בתורה, ועלי לתת לכם  
שכר טוב, ועלי להשליט אתכם  
על כל העמים, שעל מנת פן  
מעטתי את הירח בעולם. בא  
רבי יוסי ונשקו בראשו, וקרא  
לבתו ואמר לה, כלי הגדול של  
האור והמנורה שגחלקה  
בטובות יש לך. אשריך ואשרי  
חלקך, ואשרי חלקי שזכיתי  
לראות כך.

רבי יוחנן אמר, זכו ישראל  
שהאיר להם הקדוש ברוך הוא  
ואינם צריכים למאור אחר,

קרבא בחרבא ובעיין לקטלא דין לדין עליה.  
ומלה דא דקא אמרי חברנא כף היא וכף  
גזרנא ברזא דמתניתין דילן.

דבר ברא קדשא בריך הוא לשמשא  
ולסיהרא גזר על שמשא למהוי  
שולטנא דעשו ועל סיהרא למהוי בעלמא  
דין שולטנא דיעקב ומני עליהון תקיפין  
רבובין עד דיותון תרין אומיאי אלין והוא  
רבובא דאתמני על סיהרא בגין אומה דיעקב  
בעא מן קדשא בריך הוא דיתייב שולטנא  
לסיהרא בעלמא דין כלומר אומה דיעקב.  
אמר קדשא בריך הוא, וכי מה אנא בעי  
אומה דיעקב (חסר כאן). אלא בעלמא דאתי  
לשלטאה בהו על כל אומיאי אבל בעלמא  
דין לכי ומעטי את עצמך והשתעבדי בגלותא  
למזפי לך בעלמא דאתי.

ובר אתו אומה דיעקב ואתרעמו קמיה  
דקודשא בריך הוא, על דאתנטל מנהון  
שולטנא ואתייהיב לעשו. אמר לון קדשא  
ברוך הוא, וכי מה אתון בעאן שולטנא  
בעלמא דין דהא אנא ערבנא לשלטאה לכו  
לעלמא דאתי על כל אומיאי ובגין כף הביאו  
כפרה עלי כלומר על אותה הבטחה שאני  
ערב לכו והביאו כפרה והתעסקו בתורה  
ועלי לתת לכם שכר טוב ועלי להשליט  
אתכם על כל העמים שעל מנת פן מיעטתי  
את הירח בעולם אתא רבי יוסי ונשקיה  
ברישיה וקרא לברתיה ואמר לה קוטפיזא  
דנהוריתא ובוצינא דאתפרשא בטבוון אית  
גבך, זכאה אנת וזכאה חולקיך וזכאה חולקי  
דזכינא למחמי כך.

רבי יוחנן אמר זכו ישראל דנהיר לון  
קדשא בריך הוא ולית אנן צריכים

שכתוב (ישעיה ס) והיה לך ה' לאור עולם. אמר רבי אבהו, פיון שנתחלף להם השלטון, מונים חשבון ללבנה שבה מנהגת נהג פצאן יוסף. ומום אין בך - שלא נמצא בה חסרון בשביל מועדים וזמנים:

ויקרא אלהים וגו'. מהו ויקרא? קרא והזמין להוציא מהאור השלם הזה שעומד באמצע אור אחד שהוא יסוד העולם שעליו עומדים העולמות. ומאותו אור שלם, עמוד האמצעי, התפשט יסוד חי העולמים, שהוא יום מצד הימין. ולחשף קרא לילה - קרא והזמין והוציא מצד החשף נקבה אחת, הלבנה ששולטת בלילה ונקראת לילה, הסוד של אדני", אדון כל הארץ. נכנס הימין באותו העמוד השלם שבאמצע כלול בסוד השמאל, ועלה למעלה עד נקדה ראשונה, ולקח ואוחז שם דבר [נ"א כח] של שלש נקודות: חול"ם שור"ק חיר"ק זרע קדש. שהרי אין זרע שנזרע מלבד בסוד הזה, והתחבר הכל בעמוד האמצעי והוציא יסוד העולם, ולכן נקרא כל, שאוחז את הכל באור ההשתוקקות.

השמואל לזהט בכח ומריח, בכל הדרגות מריח ריח. ומאותו להט של אש הוציאה אותה נקבה הסהר, ואותו הלהט היה חשף, בגלל שהיה מחשף. ושני הצדדים הללו הוציאו שתי הדרגות הללו, אחד זכר ואחד נקבה. היסוד אחוז בעמוד האמצעי מאותה תוספת אור שהיתה בו. שפיון שאותו עמוד האמצעי השתלם ועשה שלום לכל הצדדים, אז נוסף בו אור מלמעלה ומכל הצדדים בחזרה שהכל בו, ומאותה תוספת

לבוצינא אחרא דכתיב (ישעיה ס) והיה לך יי לאור עולם. אמר רבי אבהו, פיון שנתחלף להו שולטנא אינון מונין חשבנא לסיהרא דבה מנהגת נהג פצאן יוסף ומום אין בך דלא אשתכח בה גרעונא בגין מועדין וזמנין. (עד כאן מההשמטות)

ויקרא אלהים וגו', מהו ויקרא, קרא וזמין לאפקא מהאי אור שלים דקיימא באמצעיתא, חד נהירו דאיהו יסודא דעלמא דעליה קיימין עלמין. ומההוא אור שלים עמודא דאמצעיתא אתפשט יסודא חי עלמין דאיהו יום מסטרא דימינא. ולחשף קרא לילה, קרא וזמין ואפיק מסטרא דחשף חד נוקבא סיהרא דשולטא בליליא ואקרי לילה רזא דאדני" אדון כל הארץ. עאל ימינא כההוא עמודא שלים דבאמצעיתא כליל ברזא דשמאלא, וסליק לעילא עד נקודה קדמאה ונטיל ואחיד (ד' י"ב א) תמן מלה (נ"א חלא) דתלת נקודין חל"ם שור"ק חיר"ק זרע קדש. דהא לית זרעא דאזדרע בר ברזא דא, ואתחבר פלא בעמודא דאמצעיתא. ואפיק יסודא דעלמא, ובגין כך אקרי כל דאחיד לכלא בנהירו דתיאובכתא.

שמואלא להיט בתוקפא וארח, בכולהו דרגין ארח ריחא. ומההוא להיטו דאשא אפיק ההיא נוקבא סיהרא. וההוא להיטו הוה חשף בגין דהוה מחשף. ותרין סטרין אלין אפיקו תרין דרגין אלין חד דכר וחד נוקבא. יסודא אחיד בעמודא דאמצעיתא מההוא תוספת נהורא דהוה ביה, דכיון דההוא עמודא דאמצעיתא אשתלים ועביד שלם לכל סטרין, כדין אתוסף ביה נהירו מעילא ומכל

אשתלים ועביד שלם לכל סטרין, כדין אתוסף ביה נהירו מעילא ומכל